

РЕШЕНИЕ

№ 364

гр. София, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3499** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] /с предишно наименование "Телевик България Е./, ЕИК[ЕИК] /с предишен[ЕИК]/ със седалище и адрес на управление – [населено място], 4204, [улица], представлявано от Т. Верстраетен, Л. Ж. П. Даннеелс, М. А. Хорманн, чрез пълномощниците си адв.А. В. и адв.Р. Т., със съдебен адрес Адвокатско дружество "П., М. и партньори“ [населено място], 1113, [жк], [улица], ет.6 срещу Решение № СП -1/06.03.2019г. на КЕВР, с което се установява, считано от 31.07.2015г. нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 KWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 596,50 лв. в Решение №Ц-018 от 20.06.2011 г. на КЕВР по т.11- за електрически централи с фотоволтаични модули с инсталирана мощност над 30kWp до 200 kWp, монтирани на покриви и фасади.

С жалбата се иска обявяване нищожността на оспореното решение, поради допуснатото изключително съществено нарушение на материалния закон, в нарушение по смисъла на чл.177, ал.2 от АПК, постановено при влязъл в сила съдебен акт – решение на ВАС за отмяна на предходен акт със същия предметен обхват и липса на компетентност досежно придаване на обратно действие на административния акт. Алтернативно се иска отмяната на решението на КЕВР като незаконосъобразно, постановено при противоречие на материално правни разпоредби и противоречие с целта на закона,

неспазване на установената форма за издаване на административния акт и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Излагат се съображения, че решението не е издадено в изискуемата форма, съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в мотивната част на същото липсва конкретен анализ на и посочване на средната годишна продължителност на работата на централите по групи, в това число и на групата, в която попада централата на дружеството, а в табличен вид са конкретизирани само цените на експлоатационните разходи, разходи за амортизации и за възвръщаемост. Твърди се още, че както в решение СП-1/31.07.2015 г., така и в оспореното в момента решение на КЕВР липсват фактически основания за определянето на собствените нужди - няма конкретни данни за начина на определяне на собствените нужди на отделните производители на енергия от възобновяеми източници. Отделно от горното се излагат доводи, че при производството на електрическа енергия на дружеството, дефакто липсват собствени нужди, тъй като за производствения процес не се използва електрическа енергия. Според жалбоподателя КЕВР е следвало да спази процедурата за издаване на индивидуален административен акт, като за целта е била длъжна да изследва собственото производство на конкретния производител на енергия от ВЕИ самостоятелно, а не общо за група производители. Налице е и нередовна процедура, тъй като комисията е приела Решението си в нарушение на чл.33, ал.5 от Правилника за дейността на КЕВР, като не е изготвила доклад към материалите от закритото заседание по постановяването му. Нарушил е чл.35 от АПК, като не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за определяне на Н., от които обществения доставчик изкупува електрическата енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които обществения доставчик да сключва сделки с крайните снабдители.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., който поддържа жалбата. Претендира сторените по делото разноски, за което представя списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител юрк. Д. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, представлява се от юрк. Д., желая да се отхвърли жалбата, по съображение изложени подробно в становище от 02.08.2019г., както и съда да се съобрази с решение на ВАС постановено по идентичен казус.

Заинтересованата страна - [фирма] не изпраща представител в съдебното заседание.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят произвежда електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти - фотоволтаична централа, находяща се в [населено място], обл.П.. Същият е сключил договори за изкупуване на електрическа енергия с [фирма] № 746/27.07.2012г., по силата на който [фирма] произвежда, а купувачът изкупува по преференциални цени цялото количество произведена и доставена от него електрическа енергия от възобновяеми източници, с изключение на количествата, които продавачът ползва за собствени нужди, по свой избор ползва за собствено потребление и за снабдяване на свои клонове, предприятия и обекти или продава по

свободно договорени цени по реда Глава Девета, раздел VII от ЗЕ и/или на балансиращия пазар.

Съгласно чл.31, ал.5, т.1 от ЗЕВИ(изм. обн.,ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) обществения доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Съгласно §17 от ПЗР на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. – ЗИДЗЕ), в срок до 31 юли 2015 г. КЕВР приема решение, с което установява нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на този закон, като в този случай чл. 14 не се прилага.

С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Комисията за енергийно и водно регулиране КЕВР е установила нетното специфично производство (Н.) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

Дружеството [фирма], в качеството му на производител на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници чрез фотоволтаична централа е обжалвало Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.11, с която е установено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в размер на 1 188 kWh, при определена преференциална цена в размер на 596,50 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kW до 200 kW, монтирани върху покриви и фасади. Във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 8631 по описа за 2015 г. на Административен съд София-град (АССГ), по което е постановено Решение № 1173 от 23.02.2018 г., с което е отменено Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2.11, в която е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР в размер на 1 188 kWh, при определената цена – 596,50 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kW до 200 kW, монтирани върху покриви и фасади. Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 5055 по описа за 2018 г. С Решение № 9855 от 18.07.2018 г. на ВАС, Четвърто отделение е оставено в сила Решение № 1173 от 23.02.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8631 от 2015 г.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.11, е издаден от компетентен орган. АССГ е направил извода, че решението е прието в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 7, във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ). АССГ е приел, че решението е незаконосъобразно поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които представляват отменителни основания по чл. 146, т.2 и т. 3 от АПК. В мотивите си АССГ посочва, че в акта липсват фактически основания, въз основа на които да може да се установи по какъв начин е определен размерът на Н. на електрическа енергия по

т. 2.11 от решението. Според АССГ, логическият анализ и тълкуването на разпоредбите на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ, § 17 от ЗИД на ЗЕ и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕВИ сочат, че размерът на Н. на електрическа енергия следва да се установи от КЕВР въз основа на данните за средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, които са послужили за определяне на съответните преференциални цени съгласно решението на КЕВР след приспадане на собствените нужди. В тази връзка АССГ посочва, че нито в оспореното решение, нито в доклад с вх. № Е-Дк-246 от 30.07.2015 г. от дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, нито в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т. 11, се посочва какво е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, както и в какъв размер са собствените нужди. АССГ е установил, че по делото липсват фактически данни и доказателства относно размера на Н. на електрическа енергия, въз основа на който са определени преференциалните цени съгласно Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, както и относно обстоятелството дали в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. Според АССГ, на практика оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. е изцяло лишено от обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е установен с него размерът на Н. по т. 2.11, каквито мотиви липсват и в доклада и не могат да се изведат и от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР. В него е посочена средногодишната продължителност на работа на централата – 1250 часа при годишна ангажираност – 14,27%. В тази връзка АССГ посочва, че дори и да се приеме, че Комисията не провежда разлика между понятията „средногодишна производителност на работа“ и „средногодишна продължителност на работа“ на фотоволтаичните електрически централи (ФТЕЦ) и че двете понятия са идентични, поради което именно данните за средногодишната продължителност на работа на централите, посочени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, са послужили за установяване на конкретния размер на Н. в процесното решение, остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди на електрическа енергия, които би следвало да се приспадат от средногодишното производство на електрическа енергия, съгласно формулата по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. АССГ е установил, че собствените нужди не са отразени като стойност, число и размер в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. и в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., като не е посочена методика за определянето им, като данни за размера и начина, по който са изчислени собствените нужди на ФТЕЦ не могат да се извлекат и от другите документи по преписката. Съдът не е кредитирал като доказателство в тази насока представената справка № 1 към Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. - извлечение от финансов модел, тъй като няма данни от кого, по какъв повод и кога е изготвен самият финансов модел. АССГ посочва, че Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. не реферират и не се позовават на такъв финансов модел, както и че няма данни и доказателства, че финансовият модел съставлява част от административната преписка по издаване на решение СП-1/31,07.2015 г., а и на решението за определяне на преференциалните цени. В допълнение, съдът сочи, че няма доказателства, че съществува такъв финансов модел като документ и че същият е послужил при издаването на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., съответно на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР. АССГ е приел и кредитирал съдебно-техническа експертиза, която е установила, че определената от КЕВР преференциална

цена на електрическата енергия, произведена от фотоволтаични централи с мощност над 30 до 200 kWp монтирани на покриви и фасади е изчислена като съотношение на сумата на нетните настоящи стойности на необходимите годишни приходи за периода на изкупуване и сумата от дисконтираните нетни количества електрическа енергия, преференциалната цена от тези ФТец е изчислена след приспадане на собствени нужди в размер на 5%. Представената по делото справка съдържа идентични данни със съхранявания в КЕВР електронен модел. АССГ е направил извод, че не са налице основания да се приеме, че данните в представената справка - извлечение от финансов модел, съдържащи стойности на електрическата енергия за собствени нужди в MWh и като процент, са събрани, изчислени и използвани в хода на административните производства по издаването на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. или на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., поради което и те не могат да заместят липсата на фактически основания в оспорения акт и да се считат за мотиви, съдържащи се в друг документ, изходящ от административния орган. С оглед липсата на доказателства за размера на собствените нужди на електрическа енергия, въз основа на който КЕВР е определила преференциалната цена и как същият е установен, според АССГ е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до посочения размер на Н. в т. 2.11 от Решение № СП - 1 от 31.07.2015 г. Съдът е преценил, че не може да бъде извършена проверка за спазване на изискванията на закона относно начина на определяне на Н. съобразно формулата, предвидена § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. Отделно от изложеното, АССГ посочва, че установеният от КЕВР размер на Н. по т. 2.11 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. се различава от предложения в доклада от дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, като предложението за Н. е 1 101 kWh, а е утвърден размер от 1 188 kWh. В тази връзка АССГ е заключил, че не е спазено нормативното изискване на чл. 36, ал. 4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация, според който, когато Комисията приеме решение, различно от предложения проект, мотивите към него се изготвят в 3-дневен срок от провеждане на заседанието. В протокола от заседанието, на което е прието процесното решение, също не се съдържат данни, които да обосновават необходимостта от установяване на друг, различен от предложения в доклада размер на Н. по т. 2.11, както и начина, по който Комисията го е определила. АССГ е отчетел обстоятелството, че приетият с Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., по т. 2.11 размер на Н. е в по-висок от предложения и в този смисъл се явява по-благоприятен за лицата, тъй като води до по-високо количество на изкупуваната по преференциални цени електрическа енергия, но това според съда не изключва приложимостта на чл. 36, ал. 4 от цитирания правилник, нито може да отмени общото изискване за излагане на фактите, обстоятелствата и съображенията, мотивирали административния орган да вземе решение с такова съдържание.

С оглед горното АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. в оспорената му част по т. 2.11 е немотивирано, което представлява неспазване изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на засегнатите от него лица и препятства съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Това според съда налага отмяна на решението в оспорената част поради наличието на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Решение № 1173 от 23.02.2018 г. на АССГ е потвърдено с Решение № 9855 от 18.07.2018 г. на ВАС, Четвърто отделение, с което ВАС е възприел изцяло мотивите в

първоинстанционното решение. ВАС посочва също, че не е ясно как и по какъв начин е било установено по размер нетното специфично производство. В тази връзка ВАС е направил извод, че остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди от електроенергия на отделните производители на енергия от възобновяеми източници, в частност за конкретния жалбоподател.

Предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, КЕВР приема, че следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на Н. вместо отменената т. 2.11 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда. Приема също, че това налага анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, във връзка с фактите и обстоятелствата при приемане на относимото Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена.

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ се съдържа в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. До посочените изменения на ЗЕВИ с оглед на това, че задължението за изкупуване на електрическата енергия от възобновяеми източници не е било поставено в зависимост от Н. на електрическа енергия, размерът на същото не е бил изрично посочван от КЕВР в диспозитивите на съответните решения за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ. С § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г. В тази връзка е постановено и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 2.11 е установено Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по т. 14 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР при определената цена 596,50 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp, монтирани върху покриви и фасади, в размер на 1 188 kWh. КЕВР

приема, че след отмяната на т. 2.11 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на Н.. Предвид дефиницията на Н. в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, решението за установяване на Н. има единствено констативен характер, тъй като с него се констатират стойности, заложен в предходни ценови решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на Н. към момента на приемането му, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ. С решението за установяване на Н. се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдители или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Решението, с което КЕВР установява Н. за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества. Решението за установяване на Н. касае определената по т. 11 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР цена, т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители – електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp, монтирани върху покриви и централи и няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение. Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР е окончателен административен акт, с който завършва производството по определяне на преференциални цени и съдържа правните и фактическите основания за определяне на преференциалните цени, включително посочване на определените от Комисията стойности на ценообразуващите елементи на цените за различните групи производители, посочени в решението. С Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. по т. 11 КЕВР е определила преференциална цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp монтирани върху покриви и фасади в размер на 596,50 лв./MWh, без ДДС. Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи, посочени в същото решение.

Съгласно дефиницията по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, КЕВР следва да установи Н. въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно съответното решение за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. В действащия ЗЕВИ към момента на приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“. По отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа, е от значение, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. С оглед разпоредбите на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, чл. 19а, ал. 1, т. 4, съответно чл. 19б, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм.), при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа при номинално натоварване на инсталацията на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през

годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на номиналната през първата година и намаляваща през следващите години. Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност). Критериите, които се отчитат при определяне на преференциалните цени и ценообразуващите елементи са посочени в чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ: видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата; други експлоатационни разходи. Всички конкретни източници на информация за определяне на стойности за ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от ФтЕЦ, включително средногодишна продължителност на работа на централите, са посочени в мотивите на ценовото решение. В тази връзка по отношение на елемента „средногодишна продължителност на работа“ на ФтЕЦ, в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на Комисията е посочено, че при определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките (Б.), както и отчетените средно-ефективни стойността за работа на централите в региона. В т. III. Определяне на цената на електрическата енергия

произведена от ФтЕЦ от мотивната част на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният техникоикономически живот на активите е определен на 20 години. В решението е посочено, че средно годишната продължителност на работа на централата е 1 250 часа годишна ангажираност – 14.27 %, т.е. 1250 часа/8760 часа годишно. Поради това, средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е 1250 kWh. Стойностите на средната годишна продължителност на работа на централите при този вид технология и първичен енергиен ресурс са възприети от анализите, направени на работещите фотоволтаични електрически централи, както и информация и анализи, направени от Б. за средната годишна продължителност на работа. Тези стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФтЕЦ. При формирането на преференциалните цени по Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите. Нормативно регламентирано задължение е да бъде взета предвид и номиналната мощност на инсталацията, която да бъде отчетена при ценообразуването (арг. от чл. 19а, т. 4 от НРЦЕЕ, отм.). С оглед изложеното, в решението се посочва, че при определянето на цените с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., КЕВР е отчетела като основен елемент нетното специфично производство на електрическа енергия на съответните групи производители, без понятието Н. да е било легално дефинирано.

По отношение на размера на енергията за собствени нужди, в оспорения административен акт се пояснява, че действащите към момента на приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. разпоредби на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, във връзка с НРЦЕЕ (отм.), не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентираните ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Прието е, че количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена. Твърди се, че в действащото

законодателство липсва определена методика или начин за определяне на стойността на собствени нужди, залегнали в редица решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ФВТЦ, поради което и въпросът е от оперативната самостоятелност на Комисията.

Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за хранене на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия. Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. При отчитане на размера на собствените нужди Комисията е взела предвид не само данни за средногодишната продължителност на Б., при използване на средни стойности за страната, но и съответните технически стандарти. Единият от компонентите на Н. - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, се съдържа в съответните решения на КЕВР за определяне на преференциални цени, а другият компонент – енергията за собствени нужди, представлява част от това производство, поради което Комисията приема, че по същността си се съдържа в него и данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители. Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 11 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. са заложени при определяне на

преференциалната цена за тази група производители като 5 % от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за захранване на съоръженията и инсталациите им. Собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди, според административния орган е в съответствие с предвидената в ценовото решение за ФТЕЦ 14,27% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в България през годината формират рамката по отношение на работата на ФТЕЦ в България, с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определена мощност 0,1 MW в рамките на групата фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp. В този смисъл се приема, че определените 5% собствени нужди от годишното производство 125 MWh, или 6,25 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

Уточнява се по-нататък решението на КЕВР, че преференциалната цена в размер на 596,50 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи в размер на 670,71 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 1 124,41 MWh, изчислени при дисконтов фактор равен на нормата на възвръщаемост (НВ) $i = 9,00\%$. При прилагане на начина за установяване на Н. по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, Н. на фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp, монтирани върху покриви и фасади по т. 11 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР – 596,50 лв./MWh, се изчислява, както следва: 0,1 MWp - инсталирана мощност на фотоволтаична централа, намираща се в диапазона над 30 kWp до 200 kWp; 1 250 часа - продължителност от време на номинална работа на инсталацията; $14,27\% = 1\ 250\ \text{часа} / 8\ 760\ \text{часа}$ - коефициент на ангажираност; $125\ \text{MWh} = 0,1 * 8\ 760 * 14,27\%$ - брутно произведена електрическа енергия за година; - 5% - електрическа енергия за собствени нужди за година; $6,25\ \text{MWh} = 125\ \text{MWh} * 5\%$ - електрическа енергия за

собствени нужди за година; $118,75 \text{ MWh} = 125 \text{ MWh} - 6,25 \text{ MWh}$ - нетна електрическа енергия за година ; $1\ 187,50 \text{ kWh} = 118,75 \text{ MWh}/0,1 \text{ MWp}$ - нетно специфично производство.

Като следствие на изложеното и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp , монтирани върху покриви и фасади по т. 11 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР – $596,50 \text{ лв./MWh}$, без ДДС, КЕВР установява нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на $1\ 188 \text{ kWh}$ ($1\ 187,50 \text{ kWh}$), при средногодишна производителност на работа $1\ 250 \text{ kWh}$ при номинална мощност и след приспадане на собствени нужди на размер на $5,0\%$ или $62,5 \text{ kWh}$. Преференциалната цена от $596,50 \text{ лв./MWh}$, без ДДС е определена за инсталирана мощност 100 kWp при средногодишна продължителност на работа в размер $1\ 250$ часа, годишна ангажираност $14,27\%$, при размер собствени нужди – 5% или $6,25 \text{ MWh}$ от брутно годишно производство от 125 MWh . Установеното нетно специфично количество електрическа енергия, т.е. нетното специфично производство за инсталирана мощност 1 kWp в размер на $1\ 188 \text{ kWh}$, е взето предвид при определяне на преференциалната цена по т. 11 на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост.

КЕВР е провела административното производство, започнало с доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“ в КЕВР, вх. № Е – Дк-136/22.02.2019 г. В доклада се предлага на Комисията да приеме решение за установяване на нетно специфично производство на електрическа енергия въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 28.06.2012г. на КЕВР по т.11 – за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kW до 200 kW , монтирани върху покриви и фасади.

На 06.03.2019 г. е проведено закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, на което е прието процесното Решение № СП-1, с което се установява, считано от 31.07.2015 г. нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh , въз основа на което е определена преференциалната цена $596,50 \text{ лв./MWh}$ в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т. 11 за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp ., монтирани върху покриви и фасади.

Според приложеното по делото извлечение от протокола от заседанието, решението е взето с девет гласа „за“ от присъствалите девет членове на Комисията, от които четирима със стаж в енергетиката.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срок и при наличие на правен интерес от оспорването, изводим от следното:

С измененията в разпоредбата на чл.31, ал.5, т.1 от ЗЕВИ (ЗИДЗЕ, обн. ДВ, бр.56 от 2015г.) общественият доставчик, съответно крайните снабдители, се задължени да изкупуват по преференциална цена произведената електрическа енергия от възобновяеми източници до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, за което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР, тоест на преференциални цени се изкупува не цялото произведено количество електрическа енергия от възобновяеми източници, а само това, което съответства на нетното специфично производство съобразно установения от КЕВР размер. Доколкото след отмяната на Решение СП-1/31.07.2015 г. този размер за първи път се установява с приемането на процесното решение, евентуалното негово незаконосъобразно определяне в по-нисък размер, би рефлектирало върху количеството на изкупуваната на преференциална цена електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от жалбоподателя, а това несъмнено представлява засягане на негови законни интереси. С оглед на това, за жалбоподателя е налице личен и пряк правен интерес от оспорването, което обуславя допустимост на жалбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. С § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ изрично е възложено на КЕВР да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на този закон. Компетентността за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма.

В мотивите на Решение № 1173 от 23.02.2018г. по адм. дело № 8631 от 2015г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 9855 от 18.07.2018 г. по адм. дело № 5055 по описа за 2018 г. на ВАС, Четвърто отделение, съдът е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.11, е издаден от компетентен орган. Предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ на КЕВР изрично е възложено

да приеме решение, с което да установи Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Следователно, компетентността на КЕВР за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма, а именно от § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, съгласно който Комисията, в срок до 31 юли 2015 г., в съответствие със ЗЕВИ приема решение, с което установява нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Законодателят е задължил КЕВР да се произнесе с акт, като изрично е указал от коя дата следва да се установи Н..

В настоящия казус, КЕВР е издала Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 2.11. е установено Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 11 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в размер на 1 188 kWh. Със съдебното решение АССГ е приел, че съдът не е компетентен по въпроса за установяване на Н. и не е решил делото по същество, т.е. приел е, че въпросът е предоставен на преценката на административния орган КЕВР. В същия съдебен акт липсва изричен диспозитив, че преписката се изпраща на КЕВР за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В случая обаче липсва основание да се приеме, че не е налице хипотезата на чл. 173, ал. 2 от АПК и преписката не е върната на Комисията за ново произнасяне с нов индивидуален административен акт вместо отменения. Определянето с нарочен акт на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ е в изричната компетентност на КЕВР и съдът не би могъл със своето решение да определи Н., респективно съдът няма компетентност да разреши възникналия въпрос по същество. Следователно приложимата разпоредба е тази на чл. 173, ал.2 от АПК, съгласно която, когато въпросът е предоставен на преценка на административния орган и естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В случая, макар и преписката да не е изрично препратена на административния орган, съдът не е решил въпроса по същество, а с решението е указал как следва да се процедира и да се разреши. Според настоящия съдебен състав създаденото задължение с разпоредбата на

параграф 17 от ЗИД на ЗЕ, в сила от 24.07.2015 г., за КЕВР не е отпаднало. Правната норма не регламентира преклузивен срок за изпълнение на това задължение, тъй като неспазването му не е скрепено с последици. Липсва и изрична регламентация, че след изтичането на този срок компетентността на КЕВР да определи Н. отпада. Срокът е инструктивен и единствено в правомощията на КЕВР е да определи и установи, считано от 31.07.2015 г. нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ. В случай, че съдът бе приел, че КЕВР няма правомощие да се произнесе с нов административен акт по същество, тъй като срокът по § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ до 31.07.2015 г. е изтекъл, съдът би решил въпроса по същество и би установил съответния размер на Н., който да се прилага по дългосрочните договори за изкупуване на електрическа енергия от ФТВЦ.

Да се отрече законовата компетентност на КЕВР да се произнесе с нов административен акт вместо отмененото Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. по т. 2.11, който има действие, считано от 31.07.2015 г., означава да се създаде практическа невъзможност за прилагане на законовата разпоредба на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (изм., бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), съгласно която общественият доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Следователно от датата на влизане в сила на ЗИД на ЗЕ на 24.07.2015 г., съгласно чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ, за обществения доставчик и крайните снабдители е възникнало задължение да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена само до размера на Н. на електрическа енергия, който следва да се установи от КЕВР до 31.07.2015 г. Следователно, ако се приеме, че КЕВР няма законово правомощие да постанови решение за установяване на Н. с действие, считано от 31.07.2015 г., се достига до противоположния резултат, че в периода до постановяване на нов административен акт вместо отменения ще е налице невъзможност за изпълнение на законовата норма, т.е. цялостно неизпълнение на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ. Тази нормативна празнота би могла да бъде запълнена само с нова законодателна инициатива, което би създавало правна несигурност и неопределеност в регулираните от ЗЕВИ обществени отношения.

По така изложените съображения съдът приема за неоснователна претенцията обжалваното решение да бъде прогласено за нищожно.

Съгласно чл.13, ал.1 от ЗЕ КЕВР заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. В конкретния случай процесното решение е прието съобразно чл.13, ал.7 вр. ал. 5 от ЗЕ на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, при наличие на изискуемия кворум - присъствали са 9 от общо 9-те членове на Комисията, с пълно мнозинство на гласовете, 4 от които на членове със стаж в енергетиката. Съставен е протокол с отразени в него начин на гласуване и брой гласове.

Производството по приемане на оспореното в настоящото производство Решение № СП-1 от 06.03.2019 г. е започнало във връзка с необходимостта от изпълнение на съдебното решение за отмяна на т. 2.11. от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., и то пряко по силата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (бр. 56 от 24.07.2015 г.), т.е. не е постановено по заявления на енергийни предприятия. Съгласно изречение второ от § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, при приемане на решението от Комисията не се прилага чл. 14 от Закона за енергетиката, т.е. не се провежда обществено обсъждане. По този начин, законодателят е изключил единствената предвидена в специалния ЗЕ, в ЗЕВИ и в Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (отм. 2017 г.) процедура, по която заинтересованите лица да могат да вземат участие в производството по приемане на административни актове за утвърждаване на цени.

Както бе посочено, съгласно параграф 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ „Нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Съгласно параграф 1, т.6 от ДР на ЗЕВИ „Енергия за собствени нужди“ е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници.

С описаните по-горе съдебни актове на АССГ и ВАС, е отменено Решение № СП-1/31.07.2015 г. на КЕВР в частта по т.11. С решенията се дават указания на Комисията във връзка с определяне на Н. като се приема, че първият елемент е определен с първото решение на КЕВР, но няма конкретни данни за начина на определяне на собствените нужди на отделните производители на енергия от възобновяеми източници, в частност за конкретния жалбоподател.

След отмяната на СП-1 от 31.07.2015 г., и в изпълнение на законово

вменените ѝ задължения да определи Н., Комисията за енергийно и водно регулиране е приела Решение № СП-1 от 06.03.2019 г.

В мотивите на Решение № 9855 от 18.07.2018 г. по адм. дело № 5055 по описа за 2018 г. на ВАС е посочено, че не е ясно как и по какъв начин е било установено по размер Н. предвид факта, че то се определя по два елемента: средногодишното производство на електрическа енергия и след приспадане на собствените нужди. ВАС е направил извод, че първият елемент е определен с ценовото решение на КЕВР, но няма конкретни данни за начина на определяне на собствените нужди на отделните производители на енергия от възобновяеми източници, в частност за конкретния жалбоподател. Според ВАС, Н. следва да бъде изчислено индивидуално за всеки производител според специфичните му нужди.

Настоящият състав намира за необосновани и незаконосъобразни изложените доводи от жалбоподателя, че КЕВР е следвало да анализира собствените нужди на отделните производители на енергия от възобновяеми източници. Действително в решението на ВАС е посочено, че „Н. следва да бъде изчислено индивидуално за всеки производител според специфичните му нужди“, но това не означава, че следва да се определи Н. за всеки производител на енергия при съобразяване индивидуалната специфична необходимост за задоволяване неговите потребности. В законовата регламентация при определяне на Н. не се съдържат подобни изисквания. Затова не би трябвало да се приема, че „нетно специфично производство“, означава индивидуален подход спрямо всеки производител, доколкото „собствен“ означава личен, индивидуален, свой, частен, субективен, т.е. характерен само и единствено за определен субект, спрямо индивидуалните му характеристики, а не спрямо група от субекти, обединени по определен признак.

С нормата на чл. 31, ал. 5, т. 1 ЗЕВИ (в сила от 24.07.2015 г.) законодателят е задължил общественият доставчик, съответно крайните снабдителите, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Нетното специфично производство на електрическа енергия е дефинирано като средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди, а „енергия за собствени нужди“ като количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез

които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници (§1, т.6 от ДР на ЗЕВИ).

При съобразяване на посочената правна уредба, както и след отменителното решение на съда КЕВР е провела процедура за приемане на решение за определяне на Н. като е съобщила факта, че с влязлото в сила Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., по т.11, КЕВР е определила преференциална цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 и до 200 kWp в размер на 596. 50 лв./MWh, при съобразяване на относимите ценообразуващи елементи. При приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“, а като ценообразуващ елемент се е ползвало понятието „средногодишна продължителност на работа“ в съответствие с чл. 31, ал. 5, т. 1 ЗЕВИ (в ред. обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.), с който е създадено задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдителите, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциална цена на конкретната група производители и в съответствие с чл. 32, ал. 2 ЗЕВИ, чл. 19а, ал. 1, т. 4, съответно чл. 19б, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм.), като при определянето се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник и др.

От изложеното по-горе, настоящият съдебен състав извежда, че КЕВР не е имал задължение да анализира собствените нужди на отделните производители на енергия от възобновяеми източници, в частност за конкретния жалбоподател. При определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от възобновяеми източници КЕВР е съобщила наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответното специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, както и данните за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Комисията е определила количествата нетна енергия за отделните група производители, като произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на

номиналната през първата година и намаляваща през следващите години. По този начин в решенията за определяне на преференциални цени, вкл. Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност). По този начин „средногодишна продължителност на работа“ на ФТЕЦ в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. са използвани данни от Българската академия на науките (Б.), както и отчетените средноефективни стойности за работа на централите в региона и определена на 1 250 часа годишна ангажираност 14.27%, т.е 1250 часа/8760 часа годишно. Въз основа на тези данни средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е определена на 1250 kWh, която е заложена във влязлото в сила Решение №Ц-18 от 20.06.2011 г. При определянето й КЕВР е съобщила вида технология и първичен енергиен ресурс, анализите направени на работещите фотоволтаични електрически централи, както и информация и анализи, направени от Б. за средната годишна продължителност на работа, както и резултатите от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФТЕЦ.

Видно от изложените от КЕВР мотиви този подход е следван и при постановяване на Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. и Решение № Ц-28 от 29.08.2012 г., с които е определена средна годишната производителност на работа на ФТЕЦ, изчислена на основата на осреднени стойности за страната. Отчетено е годишното брутно производство за групата централи, изчислено при отчитане на средната инсталирана мощност и коефициента на ангажираност на централата, а размерът на пълните ефективни работни часове за година на работа на централата със съответната технология се посочват от фирмата производител на съответната технология или са взети от официални източници и отразяващи международния опит, както и придобития и изграден опит в страната.

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че определянето на първия елемент от „нетно специфично производство“, а именно – „средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени“, е обосновано и законосъобразно направено от КЕВР. Нормативната уредба не изисква определянето на индивидуален размер на специфичните нужди на всеки отделен производител на ел. енергия от ВИ.

Както в решението си по дело № 6183/2020г. ВАС, което касае

процесното решение излага, че мотивите на Решение №1173/23.02.2018г. по адм.дело № 8631/2015г. на АССГ и Решение на ВАС, с което го потвърждава относно определянето на собствените нужди не означава, че следва да се определи Н. за всеки производител на енергия при съобразяване индивидуалната специфична необходимост за задоволяване неговите потребности. В законовата регламентация при определяне на Н. не се съдържат подобни изисквания. Подобен подход на определяне на собствените нужди не съответства на § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ и §1, т.6 от ДР на ЗЕВИ, която определя "Енергия за собствени нужди" като количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници. /виж Решение № 2571/24.02.2021г. по дело №6183/2020г. на ВАС/

Не би следвало КЕВР да анализира всеки определен субект, спрямо индивидуалните му характеристики и определяне на собствените нужди за всеки отделен производител на ел. енергия от ВИ. Това би означавало за всеки от стотиците производители да се определи: 1. Средна продължителност на работа; 2. Потребление на произведена ел. енергия за собствени нужди; 3. Определяне на нетно специфично производство индивидуално за всеки производител на ел. енергия от ВИ на базата на първите два елемента.

КЕВР е извършила анализ и преценка на използваната за собствени нужди произведена ел. енергия от ВИ, при съобразяване критериите им за индивидуализиране в група производители, който подход е правилен. Това е така, защото КЕВР определя преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ по групи производители съобразно съответните нормативно установени критерии, като не определя индивидуална цена за конкретен производител и не определя индивидуален размер на собствени нужди за отделен производител за неговия индивидуален производствен процес, а за съответната група производители, като по този начин се гарантира спазването на принципите на равнопоставеност и баланс на интересите на всички страни (чл.23 и чл.24 от ЗЕ).

В конкретния случай при определяне на нетно специфично производство по правилата на § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ и §1, т.6 от ДР на ЗЕВИ, при определяне на размера на собствените нужди от произведената електрическа енергия от конкретната група производител от ВИ, КЕВР е отчела вида на възобновяемия източник, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други, съобразени с начина при определяне на

преференциални цени по чл. 32, ал. 2 ЗЕВИ и при липса на конкретна нормативна методика за определяне на енергията за собствени нужди по §1, т.6 от ДР на ЗЕВИ и съставляваща онова количество енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници.

В мотивите на процесното решение КЕВР при определяне на енергията за собствени нужди, сочи, че „енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като процент от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса“. Именно предвид вида на централите КЕВР правилно е диференцирала процента на собствените нужди според вида на произведената енергия за съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините, както е посочено по-горе в мотивите.

Безспорно собствените нужди са част от количествата електрическа енергия произведена от съответната група производител при средногодишна продължителност на работа (респ. производителност) определена с ценовото решение за съответно този вид централи и за която производителност е налице влязъл в сила административен акт. В случая размерът на собствените нужди е в съответствие с предвидената в ценовото решение за ФТЕЦ 14,27% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, съобразена с основния фактор в сектора - характер на природния ресурс, специфичният климат и климатични особености на работата на ФТЕЦ в България за групата централи с определена мощност 1 MW с инсталирана мощност над 30 и до 200 KWp.

По този начин КЕВР обосновава и мотивира е определила размера на собствените нужди, който размер е обвързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните вид ВИ инсталации.

Имайки предвид изложеното съдът приема, че оспореното Решение № СП-1/06.03.2019г. на КЕВР е правилно и законосъобразно, а жалбата се явява неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена като такава.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски –

юрисконсулско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 75 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] /с предишно наименование [фирма]/, ЕИК[ЕИК] /с предишен[ЕИК]/ със седалище и адрес на управление – [населено място], 4204, [улица], представлявано от Т. Верстраетен, Л. Ж. П. Даннеелс, М. А. Хорманн, чрез пълномощниците си адв.А. В. и адв.Р. Т., със съдебен адрес Адвокатско дружество "П., М. и партньори" [населено място], 1113, [жк], [улица], ет.6 *срещу Решение № СП -1/06.03.2019г.* на КЕВР, с което се установява, считано от 31.07.2015г. нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 KWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 596,50 лв. в Решение №Ц-018 от 20.06.2011 г. на КЕВР по т.11- за електрически централи с фотоволтаични модули с инсталирана мощност над 30kWp до 200 kWp, монтирани на покриви и фасади.

ОСЪЖДА [фирма] /с предишно наименование [фирма]/, ЕИК[ЕИК] /с предишен[ЕИК]/ със седалище и адрес на управление – [населено място], 4204, [улица], представлявано от Т. Верстраетен, Л. Ж. П. Даннеелс, М. А. Хорманн да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото – юрисконсулско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: